

Piatok 24. júna 2016

Text: J 8, 3 – 11

³Tu zákonníci a farizeji priviedli ženu, pristihnutú pri cudzoložstve, postavili ju do prostriedku ⁴a povedali Mu: Majstre, túto ženu pristihli, keď cudzoložila, ⁵a Mojžiš (nám) v zákone prikázal takéto ukameňovať; čo povieš Ty? ⁶Ale to povedali, aby Ho pokúšali a mohli obžalovať. Ježiš sa zohol a prstom písal po zemi. ⁷Keď sa však neprestávali spytovať, vzpriamili sa a riekol im: Kto je z vás bez hriechu, nech prvý hodí po nej kameňom. ⁸A zase sa zohol a písal po zemi. ⁹Keď to počuli, odchádzali po jednom, počnúc od starších, takže zostal sám a žena, ktorá bola v prostriedku. ¹⁰Ježiš sa vzpriamili a riekol jej: Žena, kde sú? Nikto ťa neodsúdil? ¹¹Odpovedala: Nikto, Pane! Nato jej povedal Ježiš: Ani ja ťa neodsudzujem, choď a odteraz viac nehreš.

Piesne: ES č. 542, 551

Zamyslenie nad Božím slovom:

V opísanom príbehu sa schyľuje k poprave. Má byť ukameňovaná žena, ktorú pristihli pri cudzoložstve. Zrejme tu išlo nielen o ňu, ale aj o provokáciu Ježiša. Farizeji vedeli, že ak bude súhlasiť s ukameňovaním, môžu Mu povedať, že nie je milosrdný. A ak by ju prepustil, môžu namietajú, že nedodržiava zákon. Vtedy ešte neexistovali škandalózne články v novinách či na internete, ale existovali ohovárači, ktorí priviedli ženu pred zrak celého zástupu i pred Ježiša, aby ju vystavili potupe. A koľko donášačstva a zloby bolo v slovách týchto zákonníkov! Nie nadarmo sa hovorí: Čím je človek skazenejší, tým skôr ukazuje na chyby druhých. Neraz tí, čo si chcú získať dobrú povest', si myslia, že najlepší spôsob spočíva v ohováraní a osočovaní blížneho. Áno, aj my dnes často kameňujeme – slovami, ktoré sú neraz ťažšie a tvrdšie ako kamene. Keď sa farizeji neprestali vypytovať a dobiedať do Neho, súhlasil, aby žena bola ukameňovaná, ale dal podmienku, aby ju kameňovali tí, ktorí nemajú žiaden hriech. Všetci títo navonok zbožní a dokonalí muži si v tej chvíli uvedomili množstvo svojich vlastných pokleskov. V tichosti sa vytrhali a Ježiš vyslovil slová milosti: „*Ani ja ťa neodsudzujem, choď a odteraz viac nehreš!*“ Ježiš je milosrdný, lebo zachraňuje hriešnicu, ale je aj spravodlivý, lebo odsudzuje hriech. Cudzoložnej žene síce zachránil život, ale nenechal ju ani v najmenšom na pochybách, že to, čo urobila, bol hriech. Hriech neignoroval ani neospravedlňoval, ale vyzdvihol dôležitosť súcitu a odpustenia.

Ako reagujeme my, keď niekto iný padne do hriechu? Máme sklony ho rýchlo odsúdiť? Súdiť bude Boh, nie my! My máme byť súcitní a odpúšťať. Pozrime sa čestne na svoj život, uvedomme si svoje hriechy a venujme viac času hľadaniu ciest, ako druhým pomáhať, nie ich zraňovať! Len ten odsudzuje iných, kto zabúda, že sám je hriešny. Pokúsme sa aj my napodobňovať Boha v Jeho odpúšťajúcej láske a nezabudnime na Ježišove slová: „*Choď a odteraz viac nehreš!*“ Ved' nám neodpúšťa preto, aby sme znova začali hrešiť, ale preto, aby sme už definitívne začali žiť novým životom. Amen.

Modlitba:

Ďakujeme Ti, Pane Ježiši, že si zaplatil za naše hriechy na Golgote, a tak si zachránil život nám hriešnikom. Dávaš nám všetkým svoju milosť vtedy, keď nesúdime druhých, ale vidíme pravdivo svoje hriechy. Kiež by sme videli predovšetkým brvno vo svojom oku, a nie smietku v oku blížneho! Ved' nie je nikto, kto by sa proti šiestemu prikázaniu či proti ostatným Božím prikázaniam neprevinil aspoň v mysli. Keď si to uvedomíme, nebudeme sa tak pohoršovať nad tými, ktorí manželské súžitie či boj s rozličnými hriechmi nezvládli, ktorí stroskotali. Pomôž nám, prosíme, mať s nimi súcitu a hľadať predovšetkým možnosti, ako im pomôcť, nie ako ich vylúčiť zo spoločenstva. Ved' takých ľudí je medzi nami stále viac a viac, a aj oni potrebujú našu lásku. Amen.

Mjr. Mgr. Matúš Vongrej, evanjelický a. v. farár, policajný duchovný na Krajskom riaditeľstve Policajného zboru v Prešove, Ekumenická pastoračná služba v OS a OS v SR